

**Пропозиції робочої групи з питань судової реформи РПР
до проекту Закону України «Про Вищу раду правосуддя»,
розробленого Радою з питань судової реформи**

Проект Ради з питань судової реформи	Пропозиції РПР	Обґрунтування пропозицій
<u>Вноситься Президентом України</u>		
ЗАКОН УКРАЇНИ		
Про Вищу раду правосуддя		
Стаття 6. Вимоги та обмеження щодо членів Вищої ради правосуддя		
1. На посаду члена Вищої ради правосуддя може бути обраний (призначений) громадянин України, не молодший тридцяти п'яти років, який володіє державною мовою, має вищу юридичну освіту та стаж професійної діяльності у сфері права не менше п'ятнадцяти років, є визнаним фахівцем у сфері права, має бездоганну професійну репутацію та відповідає критерію політичної нейтральності.		
2. Якщо на посаду члена Вищої ради правосуддя має бути обраний (призначений) суддя, такий суддя має відповідати вимогам частини першої цієї статті та мати стаж роботи на посаді судді не менше десяти років або бути суддею у відставці.	Частина 2 ст. 6 вилучити	Цю частину важливо вилучити, адже вона перешкоджатиме реальному оновленню суддівського корпусу, оскільки якщо суддівський корпус буде оновлено відсотків на 70 (як про це йдеться у стратегії 2020 http://www.president.gov.ua/news/dmitro-shimkiv-strategiya-reform-2020-dosyagnennya-yevropejs-33771), то нові судді не зможуть добитися обрання членом Вищої ради правосуддя у 2019 році нового судді. Загальний 15-річний стаж у галузі права (ч. 1 ст. 6) і довіра суддів мають бути належною гарантією того, що не оберуть недосвідчену людину.
3. Члени Вищої ради правосуддя, крім Голови Верховного Суду, здійснюють свої повноваження на постійній основі.		
4. На членів Вищої ради правосуддя		

поширюються вимоги та обмеження, встановлені законодавством у сфері запобігання корупції.		
5. Члени Вищої ради правосуддя у своїй діяльності та поза її межами повинні дотримуватися встановлених для судді етичних стандартів.		
6. Члени Вищої ради правосуддя не можуть належати до політичних партій, профспілок, брати участь у будь-якій політичній діяльності, мати будь-який представницький мандат.		
7. Члени Вищої ради правосуддя не мають права суміщати свою посаду з будь-якою посадою в органі державної влади або органі місцевого самоврядування, органі професійного самоврядування, зі статусом народного депутата України, депутата Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласної, районної, міської, районної у місті, сільської, селищної ради, підприємницькою діяльністю, будь-якою іншою оплачуваною посадою (крім посади Голови Верховного Суду), будь-якою іншою оплачуваною роботою або отримувати іншу винагороду, крім винагороди члена Вищої ради правосуддя (за винятком здійснення викладацької, наукової чи творчої діяльності та отримання винагороди за неї), а також входити до складу керівного органу чи наглядової ради юридичної особи, що має на меті одержання прибутку.		
8. Особи, які є власниками акцій або володіють іншими корпоративними правами чи мають інші майнові права або інший майновий інтерес у діяльності будь-якої юридичної особи, що має на меті отримання прибутку, зобов'язані передати такі акції (корпоративні права) або інші відповідні права в управління незалежній третій особі (без права надання інструкцій такій особі щодо розпорядження такими акціями, корпоративними або іншими правами, або щодо реалізації прав, які з них виникають) на час перебування на посаді члена Вищої ради правосуддя. Член Вищої ради правосуддя може отримувати відсотки, дивіденди та інші пасивні доходи від майна, власником якого він є.		
9. Член Вищої ради правосуддя, який є суддею, не може здійснювати правосуддя (крім Голови Верховного Суду).		
10. На час здійснення адвокатом повноважень	Доповнити ч. 10 ст. 6 реченням такого	Таке доповнення необхідне, щоб

<p>члена Вищої ради правосуддя він повинен зупинити адвокатську діяльність у порядку, передбаченому Законом України "Про адвокатуру та адвокатську діяльність", та участь в органах адвокатського самоврядування.</p>	<p>змісту: «На час здійснення суддею, прокурором повноважень члена Вищої ради правосуддя він не може брати участь в органах суддівського чи прокурорського самоврядування».</p>	<p>вирівняти обмеження для суддів, прокурорів і адвокатів. Члени ВРП не повинні своєю участю впливати на діяльність органів професійного самоврядування.</p>
<p>11. Не можуть бути членами Вищої ради правосуддя:</p>		
<p>1) особи, визнані судом недієздатними або обмежено дієздатними;</p>		
<p>2) особи, які мають судимість, не погашену або не зняту в установленому законом порядку;</p>		
<p>3) особи, на яких протягом останнього року накладалося адміністративне стягнення за вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією;</p>		
<p>4) особи, які були членами Вищої кваліфікаційної комісії суддів України або Вищої ради юстиції до набрання чинності Законом України "Про відновлення довіри до судової влади в Україні";</p>		
<p>5) особи, які перебувають на адміністративних посадах у судах (крім посади Голови Верховного Суду);</p>		
<p>6) особи, які не відповідають вимогам цього Закону щодо несумісності з іншими видами діяльності та не усунули таку невідповідність протягом розумного строку, але не більш ніж протягом 30 днів із дня виникнення обставин, що призводять до порушення вимог щодо несумісності.</p>		
<p>12. Перебування особи на посаді члена Вищої ради правосуддя також несумісне із наявністю заборони такій особі обіймати посади, щодо яких здійснюється очищення влади в порядку, визначеному Законом України "Про очищення влади".</p>		
<p>Стаття 10. Порядок обрання членів Вищої ради правосуддя з'їздом суддів України</p>		
<p>1. З'їзд суддів України обирає членів Вищої ради правосуддя з числа суддів або суддів у відставці шляхом таємного голосування.</p>		
<p>2. Голосування проводиться виключно за кандидатів у члени Вищої ради правосуддя, які подали документи у порядку, встановленому цим Законом, та обрані</p>		

<p>делегатами цього з'їзду. Голосування також проводиться за кандидатів у члени Вищої ради правосуддя, які подали документи у порядку, встановленому цим Законом, та висунуті безпосередньо на з'їзді не менш як двадцятьма відсотками обраних делегатів з'їзду.</p>		
<p>3. Обраним на посаду члена Вищої ради правосуддя вважається кандидат, який за результатами таємного голосування отримав більшість голосів обраних делегатів з'їзду суддів України.</p>		
<p>4. За результатами голосування головою і секретарем з'їзду суддів України підписуються рішення про обрання членів Вищої ради правосуддя.</p>		
<p>5. Порядок скликання з'їзду суддів України визначається Законом України "Про судоустрій і статус суддів". Порядок проведення з'їзду суддів України визначається Радою суддів України та рішеннями з'їзду.</p>	<p>У ч. 5 ст. 10 слова «Радою суддів України та» виключити.</p>	<p>Повинен бути лише один орган, який визначає порядок проведення з'їзду в межах закону. Крім того, є небезпека впливу Ради суддів на результати голосувань через встановлення різних процедурних обмежень. До речі, аналогічне положення відсутнє для прокурорів і науковців (ч. 5 ст. 12, ч. 10 ст. 13).</p>
<p>Стаття 11. Порядок обрання членів Вищої ради правосуддя з'їздом адвокатів України</p>		
<p>1. З'їзд адвокатів України обирає членів Вищої ради правосуддя шляхом таємного голосування.</p>		
<p>2. Голосування проводиться виключно за кандидатів у члени Вищої ради правосуддя, які подали документи у порядку, встановленому цим Законом, та обрані делегатами цього з'їзду. Голосування також проводиться за кандидатів у члени Вищої ради правосуддя, які подали документи у порядку, встановленому цим Законом, та висунуті безпосередньо на з'їзді не менш як двадцятьма відсотками обраних делегатів з'їзду.</p>		
<p>3. Обраним на посаду члена Вищої ради правосуддя вважається кандидат, який за результатами таємного голосування отримав більшість голосів обраних</p>		

делегатів з'їзду адвокатів України.		
4. За результатами голосування головою і секретарем з'їзду адвокатів України підписуються рішення про обрання членами Вищої ради правосуддя.		
5. Порядок скликання з'їзду адвокатів України визначається Законом України "Про адвокатуру та адвокатську діяльність". Порядок проведення з'їзду адвокатів України визначається Радою адвокатів України та рішеннями з'їзду.	У ч. 5 ст. 11 слова «Радою адвокатів України та» виключити.	Повинен бути лише один орган, який визначає порядок проведення з'їзду в межах закону. Крім того, є небезпека впливу Ради адвокатів на результати голосувань через встановлення різних процедурних обмежень. До речі, аналогічне положення відсутнє для прокурорів і науковців (ч. 5 ст. 12, ч. 10 ст. 13).
Стаття 15. Порядок голосування на з'їздах та конференції		
1. Кожен із кандидатів для обрання членом Вищої ради правосуддя має право виступити перед делегатами з'їзду або конференції до початку голосування. Рішенням з'їзду або конференції може бути встановлено розумне обмеження часу для виступу, однакове для всіх кандидатів.		
2. Кандидат надає делегатам з'їзду або конференції за їх запитом будь-яку інформацію про себе, крім інформації, яка стосується його приватного життя і щодо якої відсутні розумні підстави вважати, що вона може бути важливою для визначення здатності кандидата належним чином виконувати повноваження члена Вищої ради правосуддя, а також інформації, що становить державну таємницю.		
3. Після виступів кандидатів та обговорення кандидатур проводиться голосування.		
4. Голосування на відповідних з'їздах або конференції проводиться одним бюлетенем. До бюлетеня заносяться в алфавітному порядку прізвища кандидатів для обрання членами Вищої ради правосуддя.		
5. Якщо за результатами голосування член Вищої ради правосуддя не обраний, проводиться повторне голосування щодо двох кандидатів, які набрали більшу	Ч. 5 ст. 15 викласти у такій редакції: «Якщо за результатами голосування член Вищої ради правосуддя не обраний,	З проекту виглядає, що повторне голосування буде відбуватися одночасно.

<p>кількість голосів відносно інших кандидатів, щодо кожної вакантної посади члена Вищої ради правосуддя.</p>	<p>проводяться повторні голосування щодо двох кандидатів, які набрали більшу кількість голосів відносно інших кандидатів, почергово щодо кожної вакантної посади члена Вищої ради правосуддя.».</p>	<p>Тоді перших двох лідерів включатимуть в бюлетень на одну посаду, наступних двох лідерів на іншу посаду і т.д. Але тоді виникне ситуація, коли лідер, який зайняв спочатку, наприклад, друге місце, не зможе пройти. Тоді як хтось з тих, хто спочатку зайняв третє чи одне з наступних місць, буде обраний членом ВРП, хоча у конкуренції з другим місцем він, може би й програв.</p> <p>Тому важливо проводити голосування почергово щодо кожної вакантної посади.</p> <p>Наприклад, за результатами першого голосування ніхто не набрав голосів більшості. Тоді у бюлетень включають кандидатів 1 і 2. Якщо 1 обраний, тоді у наступний бюлетень включають 2 і 3. І т.д. поки не буде заповнено усі вакансії.</p>
<p>6. Голосування відбувається шляхом проставлення відмітки навпроти прізвищ кандидатів, за обрання яких голосує делегат.</p>		
<p>Бюлетень, у якому проставлено відмітки навпроти більшої кількості прізвищ кандидатів, ніж які мають бути обрані відповідним з'їздом або конференцією, або не проставлено жодної відмітки, а також бюлетень невстановленого зразка вважаються недійсними.</p>		
<p>7. Форма бюлетенів та інші організаційно-технічні питання щодо порядку голосування та підрахунку голосів встановлюються з'їздами суддів України, адвокатів України, представників юридичних вищих навчальних закладів і наукових установ, всеукраїнською конференцією прокурорів.</p>		
<p>Стаття 16. Порядок призначення членів Вищої ради правосуддя Президентом України</p>	<p>Текст статті 16 викласти у такій редакції</p>	<p>Важливо порядок проведення конкурсу хоча б в основних рисах встановити</p>

		законом.
	<p>«1. Для проведення відкритого конкурсу з добору кандидатів для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя утворюється конкурсна комісія з п'яти членів, які є визнаними фахівцями у галузі права, мають високу кваліфікацію і значний досвід роботи у галузі права, а також бездоганну професійну репутацію.</p> <p>2. Персональний склад конкурсної комісії затверджує Президент України.</p> <p>3. На організаційному засіданні конкурсна комісія визначає головуючого і встановлює порядок своєї роботи з урахуванням вимог цього Закону.</p> <p>4. Конкурсна комісія приймає документи від осіб, які претендують на участь у конкурсі, та їх попередній розгляд на відповідність вимогам, установленим цим Законом. Конкурсна комісія не має права відмовити у прийнятті документів, що подаються особами, які мають намір взяти участь у конкурсі, з інших підстав, ніж закінчення строку їх подання.</p> <p>5. До участі у конкурсі за рішенням Конкурсної комісії не допускаються особи, які не відповідають установленим вимогам до членів Вищої ради правосуддя та/або не можуть бути членами Вищої ради правосуддя згідно із цим Законом, іншими законами України та/або не подали документи, передбачені цим Законом для участі у конкурсі.</p> <p>6. Конкурсна комісія повідомляє особам, які претендують на участь у конкурсі, про їх допуск до участі в конкурсі, а також повідомляє особам, які не допущені до</p>	

	<p>участі в конкурсі, про відмову у допуску до участі в конкурсі із зазначенням підстав такої відмови</p> <p>7. Конкурс проводиться в три етапи:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) відбір кандидатів на основі поданих документів для проведення співбесід; 2) проведення співбесід з відібраними кандидатами та визначення за результатами співбесід переліку осіб, стосовно яких проводиться спеціальна перевірка відповідно до закону; 3) визначення кандидатів, які рекомендуються для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя. <p>8. Рішення про відбір кандидатів на основі поданих документів для проведення співбесід, визначення за результатами співбесід переліку осіб, стосовно яких проводиться спеціальна перевірка відповідно до закону, та визначення кандидатів, які рекомендуються для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя, приймається Конкурсною комісією шляхом відкритого голосування простою більшістю голосів від її складу. Такі рішення Конкурсної комісії розміщуються на веб-сайті Офіційного інтернет-представництва Президента України.</p> <p>9. Не пізніше наступного робочого дня після завершення конкурсу Конкурсна комісія подає список кандидатів, які рекомендуються для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя, на розгляд Президентіві України.</p> <p>10. У разі якщо за результатами конкурсу не</p>	
--	--	--

	відібрано жодного кандидата, який рекомендується для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя, проводиться повторний конкурс з добору кандидатів, а у разі якщо не відібрано необхідної кількості кандидатів - додатковий конкурс із добору необхідної кількості кандидатів для здійснення Президентом України призначення членів Вищої ради правосуддя.	
1. Президент України за результатами проведеного конкурсу видає указ про призначення членів Вищої ради правосуддя.	11. Президент України за результатами проведеного конкурсу видає указ про призначення членів Вищої ради правосуддя».	
Стаття 26. Структура та організація діяльності Вищої ради правосуддя		
1. Вища рада правосуддя діє у пленарному складі, якщо інше не встановлено цим Законом.		
2. Для розгляду справ щодо дисциплінарної відповідальності суддів Вища рада правосуддя утворює Дисциплінарні палати з числа членів Вищої ради правосуддя.		
3. Кількість Дисциплінарних палат та кількісний склад кожної палати визначаються рішенням Вищої ради правосуддя з урахуванням вимог цього Закону.		
4. До складу кожної Дисциплінарної палати входить щонайменше чотири члени Вищої ради правосуддя, з яких щонайменше два члени мають бути судьями або судьями у відставці.		
5. У разі необхідності Вища рада правосуддя у пленарному складі може ухвалити рішення про залучення членів однієї палати до роботи іншої палати.		
6. У невідкладних випадках, коли неспроможність за станом здоров'я члена Дисциплінарної палати перешкоджає проведенню її засідання і негайне проведення пленарного засідання Вищої ради правосуддя для його заміни є неможливим, Голова Вищої ради правосуддя може, за відсутності заперечень більшості членів Вищої ради правосуддя, своїм розпорядженням залучити до участі в	Ч. 6 ст. 26 доповнити реченням такого змісту: «Таке розпорядження невідкладно оприлюднюється на сайті Вищої ради правосуддя».	Оскільки таке повноваження зумовлює корупційні ризики важливо додати положення, яке гарантуватиме відкритість розпоряджень Голови ВРП про залучення іншого члена ВРП до засідання Дисциплінарної палати, щоб зменшити ризик зловживати таким

такому засіданні іншого члена Вищої ради правосуддя.		повноваженням.
7. Організація роботи Дисциплінарних палат здійснюється в порядку, визначеному регламентом Вищої ради правосуддя.		
8. Вища рада правосуддя може утворювати інші органи.		
9. Рішення про утворення органів Вищої ради правосуддя та про їх персональний склад ухвалюється Вищою радою правосуддя у пленарному складі.		
Стаття 28. Служба інспекторів Вищої ради правосуддя		
1. Служба інспекторів Вищої ради правосуддя формується з числа осіб, які мають повну вищу юридичну освіту і стаж професійної діяльності у сфері права понад сім років.		
У разі призначення судді у відставці інспектором Вищої ради правосуддя за ним зберігається пенсія або довічне грошове утримання, а також інші гарантії, визначені Законом України "Про судоустрій і статус суддів".		
2. Інспектори Вищої ради правосуддя призначаються на посади та звільняються з посад Головою Вищої ради правосуддя з урахуванням пропозиції відповідного члена Вищої ради правосуддя.		Чи правильно, що інспектори не є державними службовцями, а фактично помічниками членів ВРП (патронатна служба?)?
3. Інспектори Вищої ради правосуддя не є державними службовцями, їх статус та особливості діяльності визначаються Положенням про інспектора Вищої ради правосуддя, яке затверджується Вищою радою правосуддя.		
4. Інспектори Вищої ради правосуддя діють за дорученням члена Вищої ради правосуддя відповідно до актів, що регулюють діяльність Вищої ради правосуддя.		
5. За дорученням члена Вищої ради правосуддя інспектори виконують завдання в межах повноважень члена Вищої ради правосуддя, визначених цим Законом.		
6. Службу інспекторів Вищої ради правосуддя очолює керівник служби інспекторів Вищої ради правосуддя, який підпорядковується безпосередньо Голові Вищої ради правосуддя.		
Стаття 29. Комісія з питань вищого корпусу державної служби в системі правосуддя		

1. Комісія з питань вищого корпусу державної служби в системі правосуддя (далі – Комісія) є колегіальним органом, який утворюється при Вищій раді правосуддя.		Чи потрібно встановлювати окремий орган, якщо за законом про держслужбу вже є Комісія з питань вищого корпусу державної служби, де є представник ДСА?
2. До складу Комісії входять:		
1) два члени Вищої ради правосуддя, які не є судьями чи суддями у відставці;		
2) два члени Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, які не є судьями чи суддями у відставці;		
3) два члени Ради суддів України;		
4) три судді Верховного Суду.		
3. Вища рада правосуддя у пленарному складі ухвалює рішення про затвердження персонального складу Комісії на підставі та в межах пропозицій, зазначених у частині другій цієї статті, суб'єктів формування Комісії.		
4. До складу Комісії не можуть входити голови Вищої ради правосуддя та Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, судді, які перебувають на адміністративних посадах у судах.		
5. Комісія з питань вищого корпусу державної служби у системі правосуддя здійснює повноваження Комісії з питань вищого корпусу державної служби, визначені Законом України "Про державну службу", щодо питань державної служби в системі правосуддя.		
6. Комісія здійснює діяльність відповідно до Положення про Комісію з питань вищого корпусу державної служби в системі правосуддя, яке затверджується Вищою радою правосуддя після консультацій з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби.		
7. Засідання Комісії проводяться відкрито, оголошення про їх проведення, порядок денний, протоколи таких засідань та висновки Комісії оприлюднюються на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя. У засіданні Комісії має право брати участь Голова Державної судової адміністрації України або його заступник.		
8. Засідання Комісії є правомочним, якщо в ньому		

бере участь не менше двох третин від загального складу Комісії.		
9. Організаційне та матеріально-технічне забезпечення діяльності Комісії здійснюється секретаріатом Вищої ради правосуддя.		
Стаття 31. Запити Вищої ради правосуддя, її органів		
1. Вища рада правосуддя та її органи для здійснення своїх повноважень мають право витребувати та одержувати на їх запит необхідну інформацію та документи від:		
1) суддів, судів, органів суддівського самоврядування, інших органів та установ у системі правосуддя;		
2) органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб;		
3) юридичних та фізичних осіб.		
2. Право робити запити від імені Вищої ради правосуддя має Голова або заступник Голови Вищої ради правосуддя. Член Вищої ради правосуддя має право робити запит від імені Вищої ради правосуддя чи її органу у справі, по якій такий член є доповідачем.		
3. Особа, яка отримала запит Вищої ради правосуддя, зобов'язана протягом десяти днів з дня його отримання надати необхідну інформацію та/або відповідні документи (їх копії).	У ч. 3 і 5 ст. 31 після слів «Вищої ради правосуддя» доповнити словами «чи її органу».	Повинен існувати обов'язок надати відповідь не лише на запит ВРП, а й її органу.
4. У випадку зберігання інформації (документів, матеріалів) у її власника (розпорядника) в електронній формі до Вищої ради правосуддя вона надається в електронній формі (за наявності технічної можливості).		
5. Особа, яка отримала запит Вищої ради правосуддя (крім органу державної влади), може відмовити у наданні інформації (документів), яка містить державну, професійну таємницю, таємницю досудового розслідування, банківську таємницю або таємницю про стан здоров'я. Розкриття такої таємниці здійснюється на вимогу Вищої ради правосуддя за судовим рішенням у порядку та на підставах, визначених законом.		
6. Матеріали судової справи (їх копії), пояснення	У ч. 6 ст. 31 слова «Член Вищої ради	Відповідно до ч. 1 цієї статті право

<p>від суддів чи прокурорів щодо судових справ можуть бути надані на вимогу Вищої ради правосуддя чи її органу тільки щодо тих справ, розгляд яких закінчено. Член Вищої ради правосуддя не має права витребувати матеріали судових справ, розгляд яких не закінчено, або вимагати ознайомлення з такими справами.</p>	<p>правосуддя не має права» замінити словами «Вища рада правосуддя та її органи не мають».</p>	<p>витребувати інформацію мають лише ВРП та її органи, але не сам член ВРП.</p>
<p>7. Якщо судову справу направлено на новий розгляд або її передано у провадження іншого судді, а предметом перевірки є відомості стосовно дій судді, у провадженні якого знаходилася зазначена справа, Вища рада правосуддя, її органи або член Вищої ради правосуддя можуть витребувати копії матеріалів даної судової справи в частині, що розглядалася цим суддею або стосується його дій чи бездіяльності.</p>	<p>У ч. 7 ст. 31 слова «або член Вищої ради правосуддя» вилучити.</p>	<p>Відповідно до ч. 1 цієї статті право витребувати інформацію мають лише ВРП та її органи, але не сам член ВРП.</p>
<p>8. Вища рада правосуддя чи її орган можуть ухвалити рішення про зупинення розгляду відповідного питання чи провадження у справі на період, необхідний для отримання запитуваної інформації або документів.</p>		
<p>9. Невиконання законних вимог Вищої ради правосуддя, її органів або члена Вищої ради правосуддя щодо надання інформації або документів, або завідомо неправдивої інформації на їх запит тягнуть відповідальність, встановлену законом.</p>	<p>У ч. 9 ст. 31 слова «або члена Вищої ради правосуддя» вилучити.</p>	<p>Відповідно до ч. 1 цієї статті право витребувати інформацію мають лише ВРП та її органи, але не сам член ВРП.</p>
<p>10. Член Вищої ради правосуддя, уповноважена особа секретаріату Вищої ради правосуддя мають безпосередній доступ до автоматизованих інформаційних і довідкових систем, реєстрів та банків даних, держателем (адміністратором) яких є державні органи або органи місцевого самоврядування, користуються державними, у тому числі урядовими, засобами зв'язку і комунікацій, мережами спеціального зв'язку та іншими технічними засобами. Обробка такої інформації здійснюється членами Вищої ради правосуддя та уповноваженими особами секретаріату Вищої ради правосуддя із дотриманням вимог законодавства про захист персональних даних та забезпеченням таємниці, що охороняється законом.</p>		
<p>11. Доступ до інформації, що містить державну таємницю, здійснюється в порядку, встановленому</p>		

законодавством про захист державної таємниці.		
	<p>Після статті 35 доповнити статтею такого змісту:</p> <p>«Стаття 35-1. Оприлюднення інформації Вищої ради правосуддя</p> <p>1. Рішення Вищої ради правосуддя, її органів, окремі думки її членів, інші офіційні матеріали Вищої ради правосуддя публікуються на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя.</p> <p>2. Акти Вищої ради правосуддя, інша інформація про Вищу раду правосуддя та її діяльність підлягають обов'язковому оприлюдненню відповідно до Закону України "Про доступ до публічної інформації"».</p>	<p>Це дещо відкоригована стаття 49 з чинного Закону «Про Вищу раду юстиції». Згадка про оприлюднення окремих думок потрібна, бо це важлива гарантія для члена ВРП, який не повинен розділяти відповідальність за рішення, з яким він не згоден.</p> <p>Аналогічно за Законом «Про забезпечення права на справедливий суд» в реєстрі судових рішень повинні оприлюднюватися усі окремі думки суддів.</p> <p>Також важливо зберегти норму про поширення на ВРП дії Закону «Про доступ до публічної інформації», оскільки без цієї норми можуть бути трактування, що ВРП не державний орган, а орган суддівського врядування, а тому вимоги Закону «Про доступ до публічної інформації» на неї не поширюється.</p>
Стаття 37. Рішення Вищої ради правосуддя щодо кандидата на посаду судді		
1. Рішення щодо кандидата на посаду судді ухвалюється на засіданні Вищої ради правосуддя у пленарному складі.		
2. Рішення щодо внесення подання Президентіві України про призначення судді на посаду вважається ухваленим, якщо за нього проголосувало не менше чотирнадцяти членів Вищої ради правосуддя.	<p>Частина 2 ст. 37 викласти у такій редакції:</p> <p>«2. Рішення щодо внесення подання Президентіві України про призначення судді на посаду вважається ухваленим, якщо за нього проголосувало більшість від конституційного складу Вищої ради правосуддя».</p>	<p>Якщо для затвердження кандидата потрібно буде 14 голосів з 21, то збільшується ризик блокування призначення суддями нового Верховного Суду фахівців не з числа суддів. Тому краще передбачити «більшістю від конституційного складу».</p>
Стаття 42. Дисциплінарне провадження		
1. Дисциплінарне провадження розпочинається за	Дисциплінарне провадження починається за	Технічні правки.

скаргою щодо дисциплінарного проступку судді (дисциплінарна скарга), поданої відповідно до Закону України "Про судоустрій і статус суддів".	скаргою щодо дисциплінарного проступку судді (дисциплінарна скарга), поданою відповідно до Закону України "Про судоустрій і статус суддів".	
2. Дисциплінарні провадження щодо суддів здійснюють Дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя.		
3. Дисциплінарне провадження включає:		
1) попереднє вивчення та перевірку дисциплінарної скарги;		
2) відкриття дисциплінарної справи;		
3) розгляд дисциплінарної скарги та ухвалення рішення про притягнення або відмову в притягненні судді до дисциплінарної відповідальності.		
Стаття 47. Учасники дисциплінарної справи		
1. Розгляд дисциплінарної справи здійснюється Дисциплінарною палатою за участю судді, щодо якого відкрито дисциплінарну справу (суддя) та скаржника.	Частина 1 ст. 47 викласти у такій редакції: «Розгляд дисциплінарної справи здійснюється Дисциплінарною палатою за участю судді, щодо якого відкрито дисциплінарну справу (суддя), скаржника та представника Громадської ради доброчесності ».	З метою підвищення довіри до дисциплінарної процедури та її результатів потрібно передбачити можливість участі у розгляді дисциплінарної справи представника Громадської ради доброчесності.
2. Суддя, скаржник можуть брати участь у розгляді справи самостійно або через свого представника.		
Стаття 44. Підстави для повернення дисциплінарної скарги		
1. Дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо:		
1) дисциплінарна скарга подана з порушенням порядку, визначеного Законом України "Про судоустрій і статус суддів", або не підписана чи не містить прізвища, імені, по батькові скаржника або судді, місця проживання (місця перебування, місцезнаходження) скаржника;		
2) дисциплінарна скарга не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді;		
3) дисциплінарна скарга не містить посилання на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді;		
4) дисциплінарна скарга містить виражені у непристойній формі висловлювання або висловлювання, що		

принижують честь і гідність будь-якої особи;		
5) у дисциплінарній скарзі порушується питання про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді, звільненого з посади або повноваження якого припинені на дату подання скарги;		
6) дисциплінарна скарга ґрунтується виключно на доводах, що можуть бути перевірені лише судом вищої інстанції в порядку, передбаченому процесуальним законом.	Пункт 6 ч. 1 ст. 44 викласти в такій редакції: «6) дисциплінарна скарга ґрунтується виключно на доводах, що можуть бути перевірені лише судом вищої інстанції в порядку, передбаченому процесуальним законом, без наведення обґрунтування умислу чи недбалості з боку судді під час вчинення порушення ».	Це доповнення необхідне, оскільки більшість підстав дисциплінарної відповідальності, що визначені Законом «Про судоустрій і статус суддів», не працюватимуть, поки справа перебуватиме у провадженні судів, а це може бути більше, ніж строк притягнення до дисциплінарної відповідальності. Європейські рекомендації і Закон «Про судоустрій і статус суддів» допускають притягнення суддів до дисциплінарної відповідальності у разі порушень у питаннях факту чи права, якщо ці порушення допущені умисно або внаслідок грубої недбалості.
2. Дисциплінарна скарга може бути залишена без розгляду та повернута скаржнику, якщо він неодноразово протягом дванадцяти місяців, що передують даті надходження скарги, подавав дисциплінарні скарги, які були залишені без розгляду та повернуті скаржнику або за якими у відкритті дисциплінарної справи було відмовлено.		
3. При розгляді питання про наявність підстав для повернення дисциплінарної скарги не оцінюються достовірність відомостей про ознаки дисциплінарного проступку у поведінці судді, докази його вчинення.		
4. Рішення про повернення дисциплінарної скарги оскарженню не підлягає.		
Стаття 48. Підготовка дисциплінарної справи до розгляду		
1. Після відкриття дисциплінарної справи доповідач здійснює підготовку справи до розгляду Дисциплінарною палатою, зокрема запитує та збирає додаткову інформацію і документи, матеріали, пояснення судді		

та скажника, ознайомлюється з суддівським досьє, визначає свідків чи інших осіб, які підлягають виклику або запрошенню взяти участь у засіданні тощо.		
2. Після завершення підготовки дисциплінарної справи до розгляду доповідач повідомляє інших членів Дисциплінарної палати про можливість призначення засідання для її розгляду.		
3. Матеріали дисциплінарної справи надаються іншим членам Дисциплінарної палати для вивчення.		
4. Суддя та скажник мають бути повідомлені про засідання Дисциплінарної палати не пізніше ніж за сім днів до дня його проведення в порядку, визначеному регламентом Вищої ради правосуддя, та шляхом розміщення відповідної інформації на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя.	Частину 4 ст. 48 викласти у такій редакції: «4. Суддя, скажник, Громадська рада доброчесності мають бути повідомлені про засідання Дисциплінарної палати не пізніше ніж за сім днів до дня його проведення в порядку, визначеному регламентом Вищої ради правосуддя, та шляхом розміщення відповідної інформації на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя».	З метою підвищення довіри до дисциплінарної процедури та її результатів потрібно передбачити можливість участі у розгляді дисциплінарної справи представника Громадської ради доброчесності.
5. Суддя вважається належним чином повідомленим, якщо повідомлення направлено на адресу його місця проживання чи перебування або на адресу суду, в якому такий суддя обіймає посаду.	Частину 5 ст. 48 доповнити словами: «а за неможливості такого направлення, - розміщене на сайті Вищої ради правосуддя».	Без такого доповнення цю норму неможливо буде застосувати до тих суддів і судів, які залишилися в АРК, на окупованих територіях Донецької і Луганської областей. Такі судді не будуть вважатися належно повідомленими.
Стаття 49. Розгляд дисциплінарної справи		
1. Розгляд дисциплінарної справи відбувається у відкритому засіданні Дисциплінарної палати, в якому беруть участь суддя, скажник, їх представники.		
2. Розгляд дисциплінарної справи у закритому засіданні Дисциплінарної палати відбувається у виняткових випадках, за наявності підстав, визначених законом для проведення закритих судових засідань.	Частину 2 ст. 49 доповнити реченням такого змісту: «Розгляд дисциплінарної справи у закритому засіданні Дисциплінарної палати відбувається у виняткових випадках з метою запобігання розголошенню таємної інформації, яка була предметом дослідження	Зараз розгляд усіх дисциплінарних питань у ВРЮ відбувається відкрито. Хоч необхідність закритого розгляду і може мати місце з метою нерозголошення таємної інформації, що досліджувалася у закритому судовому засіданні, але щоб не було зловживань

	у закритому судовому засіданні. Рішення про розгляд дисциплінарної справи у закритому засіданні вважається ухваленим, якщо за нього проголосували всі члени Палати».	важливо встановити, що рішення про закритий розгляд приймається лише одностайно.
3. За мотивованим клопотанням судді Дисциплінарна палата також може ухвалити рішення про розгляд дисциплінарної справи у закритому засіданні, якщо це є необхідним для забезпечення незалежності судді або авторитету правосуддя.	Частину 3 ст. 49 вилучити.	Формула «якщо це є необхідним для забезпечення незалежності судді або авторитету правосуддя» дозволяє дуже широке тлумачення. У кожному випадку оприлюднення інформації про дисциплінарний проступок можна говорити, що це посягає на незалежність судді і авторитет правосуддя. Можливість проведення закритого розгляду як винятковий захід визначена попередньою частиною.
4. У разі неможливості з поважних причин взяти участь у засіданні Дисциплінарної палати суддя може заявити клопотання про відкладення розгляду дисциплінарної справи. Повторна неявка судді на засідання незалежно від причин не перешкоджає розгляду дисциплінарної справи за його відсутності.		
5. Неявка скаржника не перешкоджає розгляду дисциплінарної справи.		
6. Суддя має право надати письмові пояснення по суті скарги.		
7. Розгляд дисциплінарної справи відбувається на засадах змагальності. У засіданні Дисциплінарної палати заслуховуються доповідач, суддя, скаржник, їх представники, свідки.	Частину 7 ст. 49 викласти у такій редакції: «Розгляд дисциплінарної справи відбувається на засадах змагальності. У засіданні Дисциплінарної палати заслуховуються доповідач, суддя, скаржник, їх представники, свідки, представник Громадської ради доброчесності ».	З метою підвищення довіри до дисциплінарної процедури та її результатів потрібно передбачити можливість участі у розгляді дисциплінарної справи представника Громадської ради доброчесності.
8. Учасники дисциплінарної справи мають право надавати пояснення, заявляти клопотання про виклик свідків, ставити запитання учасникам дисциплінарної справи, висловлювати заперечення, заявляти інші клопотання або відводи.		
9. Перебіг розгляду дисциплінарної справи та		

оголошення результатів її розгляду фіксуються технічними засобами.		
10. Якщо в процесі розгляду дисциплінарної справи Дисциплінарна палата дійде висновку про наявність ознак дисциплінарного проступку в діяннях інших суддів або про наявність ознак іншого дисциплінарного проступку в діяннях судді, щодо якого розглядається справа, Палата може ухвалити рішення про відкриття відповідної дисциплінарної справи за власною ініціативою.		
11. Дисциплінарна палата може своїм рішенням об'єднати в одну дисциплінарну справу кілька дисциплінарних справ, які знаходяться в її провадженні.	Частину 11 ст. 49 доповнити словами «і визначити єдиного доповідача для неї».	Оскільки за цим Законом доповідача визначає лише автоматизована система, то у разі об'єднання в новій справі може виявитися декілька доповідачів, а це може стати перешкодою для розгляду справи, бо доповідач не бере участі в ухваленні рішення. Тому важливо встановити механізм визначення одного доповідача для об'єднаної справи. Якщо цього не визначити в законі, то будь-яке рішення на рівні регламенту суперечитиме вимозі закону про автоматизований розподіл.
12. Вища рада правосуддя у пленарному засіданні може ухвалити рішення про об'єднання дисциплінарних справ, які знаходяться в провадженні різних Дисциплінарних палат, і передання їх на розгляд однієї Дисциплінарної палати.	Частину 12 ст. 49 доповнити словами «та визначити єдиного доповідача для об'єднаної справи».	
13. Дисциплінарна палата розглядає дисциплінарну справу не пізніше дев'яноста днів з дня її відкриття. Цей строк може бути продовжений Палатою у виключних випадках не більше ніж на тридцять днів у разі потреби додаткової перевірки обставин та (або) матеріалів дисциплінарної справи.		
Стаття 51. Розгляд скарги на рішення Дисциплінарної палати про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді		
1. Суддя має право оскаржити рішення Дисциплінарної палати у дисциплінарній справі до Вищої ради правосуддя.		
2. Скаржник має право оскаржити рішення		

Дисциплінарної палати у дисциплінарній справі до Вищої ради правосуддя за наявності дозволу Дисциплінарної палати на таке оскарження.		
3. Скарга на рішення Дисциплінарної палати має бути подана не пізніше тридцяти днів з дня його ухвалення. Вища рада правосуддя може поновити строк для оскарження рішення Дисциплінарної палати, якщо визнає, що він був пропущений з поважних причин.	У ч. 3 ст. 51 слова «його ухвалення» замінити словами «з дня вручення копії рішення чи отримання її поштою»	Суддя не повинен бути в ущемленому становищі порівняно з прокурором під час оскарження рішення у дисциплінарній справі. Тому початок перебігу строку оскарження потрібно уніфікувати з ч. 1 ст. 53.
4. Скарга на рішення Дисциплінарної палати може бути подана виключно до Вищої ради правосуддя та розглядається нею у пленарному складі.		
5. Подання скарги на рішення Дисциплінарної палати про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді зупиняє застосування дисциплінарного стягнення.		
6. З дня ухвалення Дисциплінарною палатою рішення про застосування дисциплінарного стягнення у виді подання про звільнення судді з посади суддя автоматично відстороняється від здійснення правосуддя до ухвалення Вищою радою правосуддя рішення про його звільнення з посади або скасування рішення Дисциплінарної палати.		
7. Скарга на рішення Дисциплінарної палати залишається без розгляду і повертається особі, яка її подала, якщо:		
1) скарга не підписана чи не містить прізвища, імені, по батькові особи, яка подала скаргу;		
2) скарга не містить відомостей про місце проживання (місце перебування, місцезнаходження) особи, яка подала скаргу (якщо скарга подана скаржником);		
3) скарга містить виражені у непристойній формі висловлювання або висловлювання, що принижують честь і гідність будь-якої особи;		
4) скарга подана скаржником за відсутності дозволу Дисциплінарної палати на таке оскарження;		
5) скаргу подано після закінчення строку, встановленого для її подання, і Дисциплінарною палатою такий строк не поновлено.		
8. Вища рада правосуддя розглядає скарги на		

<p>рішення Дисциплінарної палати не пізніше шістдесяти днів з дня їх надходження. Цей строк може бути продовжений Вищою радою правосуддя не більше ніж на шістдесят днів у разі потреби додаткової перевірки обставин та (або) матеріалів справи.</p>		
<p>9. У розгляді скарги не беруть участь члени Вищої ради правосуддя, які входять до Дисциплінарної палати, що ухвалила оскаржуване рішення, крім доповідача.</p>	<p>Ч. 9 ст. 51 викласти у такій редакції: «9. У розгляді скарги не беруть участь члени Вищої ради правосуддя, які входять до Дисциплінарної палати, що ухвалила оскаржуване рішення, крім доповідача. Доповідач не бере участь в ухваленні рішення Вищою радою правосуддя за скаргою».</p>	<p>За концепцією законопроекту доповідач виконує обвинувальну функцію щодо судді і не бере участі в обговоренні та ухваленні рішення (ч. 3 ст. 50). Але під час оскарження його не можна виключати з процедури перегляду рішення Дисциплінарної палати, оскільки інакше неможливо буде забезпечити змагальність. Повинна бути особа, яка опонуватиме судді, зможе навести контраргументи щодо його мотивів оскарження. Звісно, така особа (доповідач) не повинна мати права брати участь в ухваленні рішення за скаргою.</p>
<p>10. Розгляд скарги на рішення Дисциплінарної палати про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді здійснюється в порядку, визначеному статтею 49 цього Закону.</p>		
<p>11. За результатами розгляду скарги на рішення Дисциплінарної палати Вища рада правосуддя має право:</p>		
<p>1) скасувати повністю рішення Дисциплінарної палати про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді та закрити дисциплінарне провадження;</p>		
<p>2) скасувати частково рішення Дисциплінарної палати про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді та ухвалити нове рішення;</p>		
<p>3) скасувати повністю або частково рішення Дисциплінарної палати про відмову в притягненні до дисциплінарної відповідальності судді та ухвалити нове рішення;</p>		
<p>4) змінити рішення Дисциплінарної палати, застосувавши інший вид дисциплінарного стягнення;</p>		
<p>5) залишити рішення Дисциплінарної палати без</p>		

змін.		
12. Копія рішення Вищої ради правосуддя, ухваленого за результатами розгляду скарги на рішення Дисциплінарної палати, у семиденний строк з дня ухвалення вручається чи надсилається судді та скаржнику або їх представникам.		
Стаття 53. Розгляд скарги на рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора		
1. Прокурор може оскаржити рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора до Вищої ради правосуддя не пізніше тридцяти днів з дня вручення йому чи отримання ним поштою копії рішення.	Ч. 1 ст. 53 доповнити реченням такого змісту: «Рішення у дисциплінарній справі щодо прокурора може оскаржити також скаржник у зазначений строк».	Ч. 2 ст. 54 встановлює, що право на оскарження до суду рішення Вищої ради правосуддя, ухваленого за результатами розгляду скарги на рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора, мають цей прокурор та скаржник, якщо таке рішення Вищої ради правосуддя ухвалене за його скаргою. Тому потрібно ч. 1 ст. 53 узгодити з цим положенням.
2. Вища рада правосуддя може поновити строк для оскарження рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора, якщо визнає, що він був пропущений з поважних причин.		
3. Скарга на рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора розглядається Вищою радою правосуддя у пленарному складі.		
4. Вища рада правосуддя розглядає скарги на рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора не пізніше шістдесяти днів з дня їх надходження. Цей строк може бути продовжений Вищою радою правосуддя не більше ніж на шістдесят днів у разі потреби додаткової перевірки обставин та (або) матеріалів справи.		
5. Розгляд скарги на рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора здійснюється в порядку, визначеному статтею 49 цього Закону для розгляду дисциплінарної справи щодо судді.		
6. За результатами розгляду скарги на рішення		

відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора Вища рада правосуддя має право:		
1) скасувати повністю рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора та закрити дисциплінарне провадження;		
2) скасувати частково рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора та ухвалити нове рішення;		
3) скасувати повністю або частково рішення відповідного органу про відмову в притягненні до дисциплінарної відповідальності прокурора та ухвалити нове рішення;		
4) змінити рішення відповідного органу, застосувавши інший вид дисциплінарного стягнення;		
5) залишити рішення відповідного органу без змін.		
7. Копія рішення Вищої ради правосуддя, ухваленого за результатами розгляду скарги на рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора, у семиденний строк з дня його ухвалення вручається чи надсилається прокурору або його представнику.		
Стаття 59. Порядок розгляду подання про надання згоди на затримання судді, утримання його під вартою чи арештом		
1. Вища рада правосуддя розглядає подання про надання згоди на затримання судді, утримання його під вартою чи арештом на засіданні у пленарному складі не пізніше п'яти днів з дня отримання подання.		
2. Повідомлення про дату, час і місце розгляду подання про надання згоди на затримання судді, утримання його під вартою чи арештом направляється до суду, в якому суддя обіймає посаду, та невідкладно розміщується на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя.		
	Статтю 59 після ч. 2 доповнити частиною такого змісту: «3. За вмотивованим клопотанням Генерального прокурора або його заступника Вища рада правосуддя може ухвалити рішення про розгляд подання про надання	Потрібно дати можливість розгляду питання про згоду на затримання судді, утримання його під вартою чи арештом без виклику судді у випадках, якщо є небезпека, що він буде переховуватися. У частині випадків публічність розгляду

	згоди на затримання судді, утримання його під вартою чи арештом без виклику судді. В такому випадку повідомлення про дату, час і місце розгляду подання не здійснюється та не розміщується на веб-сайті».	цього питання привела до втечі суддів.
3. Неявка судді, Генерального прокурора, його заступника або уповноваженого одним із них прокурора на засідання Вищої ради правосуддя незалежно від причин не перешкоджає розгляду подання.		
4. Розгляд подання про надання згоди на затримання судді, утримання його під вартою чи арештом починається з оголошення такого подання головуєчим у засіданні Вищої ради правосуддя.		
5. Після оголошення подання надається слово Генеральному прокуророві, його заступнику або уповноваженому одним із них прокурору. Слово для надання пояснень також надається судді, щодо якого внесено подання, або його представнику. Суддя має право відмовитися від надання пояснень.		
Стаття 65. Оскарження рішення про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя чи рішення про продовження строку тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності	Потрібно вказати, за правилами якого виду судочинства здійснюється таке оскарження – адміністративного чи кримінального. Зміни до КПК з питання тимчасового відсторонення не містять правила про оскарження рішення ВРП.	
1. Рішення Вищої ради правосуддя про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності, продовження строку такого відсторонення може бути оскаржене та скасоване виключно з таких підстав:		
1) склад Вищої ради правосуддя, який ухвалив відповідне рішення, не мав повноважень його ухвалювати;		
2) рішення не підписано будь-ким із складу членів Вищої ради правосуддя, які брали участь у його ухваленні;		
3) рішення не містить посилання на визначені законом підстави його ухвалення або мотиви, з яких Вища рада правосуддя дійшла відповідних висновків.		
2. Оскарження рішення Вищої ради правосуддя не		

зупиняє його виконання.		
	Доповнити законопроект главою 10 такого змісту:	
	<p style="text-align: center;">«Глава 10. Вжиття заходів щодо забезпечення незалежності суддів, підтримання авторитету та неупередженості правосуддя</p> <p>Стаття 73. Заходи щодо забезпечення незалежності суддів, підтримання авторитету та неупередженості правосуддя</p> <p>1. Вища рада правосуддя з метою забезпечення незалежності суддів, підтримання авторитету та неупередженості правосуддя:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) веде і оприлюднює на своєму сайті реєстр повідомлень суддів про випадки втручання в діяльність судді щодо здійснення правосуддя, проводить перевірку таких повідомлень, оприлюднює результати і приймає відповідні рішення; 2) вносить до відповідних органів чи посадових осіб подання про: виявлення та притягнення до встановленої законом відповідальності осіб, які втручалися в діяльність судді; усунення причин та умов, які погіршують стан незалежності суддів або принижують авторитет правосуддя; 3) вносить на розгляд зборів відповідного суду подання про звільнення судді з адміністративної посади; 4) приймає та оприлюднює публічні заяви і звернення; 5) звертається до суб'єктів законодавчої ініціативи, органів, які уповноважені приймати правові акти, із пропозиціями щодо забезпечення незалежності суддів, підтримання авторитету та неупередженості 	<p>До ВРП переходить повноваження Ради суддів України реагувати на заяви суддів про втручання у їхню діяльність. Рада суддів України завжди нарікала, що у них немає ефективних важелів реагування на такі заяви.</p> <p>Тому варто доповнити законопроект главою, яка би визначала можливості ВРП щодо виконання цього повноваження.</p>

	<p>правосуддя;</p> <p>6) готує у співпраці з органами суддівського самоврядування, іншими органами та установами системи правосуддя, громадськими об'єднаннями і оприлюднює щорічну доповідь про стан забезпечення незалежності суддів в Україні;</p> <p>7) вживає інші заходи, які є необхідними для забезпечення незалежності суддів, підтримання авторитету та неупередженості правосуддя.</p> <p>2. Вища рада правосуддя вживає заходи, визначені у частині першій цієї статті, з власної ініціативи, за зверненням судді, судів, органів та установ системи правосуддя, інших суб'єктів.</p> <p>3. У разі виявлення за наслідками перевірки повідомлення судді про випадки втручання в діяльність щодо здійснення правосуддя ознак дисциплінарного проступку в діяннях іншого судді чи суддів Вища рада правосуддя приймає рішення про відкриття дисциплінарного провадження і передає його на розгляд Дисциплінарної палати.</p> <p>4. Вища рада правосуддя співпрацює з Радою суддів України, відповідними органами інших держав, міжнародними організаціями та їхніми органами щодо розроблення та впровадження заходів забезпечення незалежності суддів, підтримання авторитету та неупередженості правосуддя.</p> <p>Стаття 74. Подання Вищої ради правосуддя</p> <p>1. Подання Вищої ради правосуддя з питань, визначених пунктами 2, 3 частини першої статті 72 цього Закону, є обов'язковим для розгляду відповідним органом чи посадовою</p>	
--	---	--

	<p>особою протягом тридцяти днів після його отримання, якщо інший строк не встановлено законом або Вищою радою правосуддя.</p> <p>2. Про рішення, прийняте за результатами розгляду подання Вищої ради правосуддя, та вжиті заходи відповідний орган чи посадова особа зобов'язані невідкладно (але не більше ніж протягом трьох днів) повідомити Вищу раду правосуддя.</p> <p>У разі необхідності вжиття довготривалих заходів Вища рада правосуддя має право у поданні вимагати від відповідного органу чи посадової особи щомісяця інформувати Вищу раду правосуддя про вжиття заходів та досягнуті результати.</p> <p>4. Нерозгляд або несвоєчасний розгляд подання Вищої ради правосуддя, ненадання або несвоєчасне відповіді на подання мають наслідком відповідальність, установлену законом».</p>	
Розділ III		
ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ		
3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:		
3.1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради Української РСР 1984, додаток до № 51, ст. 1122 з наступними змінами):		
1) у примітці до статті 172-4 слова "членів Вищої ради юстиції (крім тих, які працюють у Вищій раді юстиції на постійній основі), народних засідателів і" виключити;		
2) назву та абзац перший частини першої статті 188-32 викласти в такій редакції:	Назву та абзац перший частини першої статті 188-32 КпАП в редакції законопроекту викласти в такій редакції:	
"Стаття 188-32. Невиконання законних вимог Вищої ради правосуддя, її органу або члена Вищої ради правосуддя щодо надання інформації	"Стаття 188-32. Невиконання законних вимог Вищої ради правосуддя, її органу щодо надання інформації	
Невиконання законних вимог Вищої ради правосуддя, її органу або члена Вищої ради правосуддя щодо надання інформації,	Невиконання законних вимог Вищої ради правосуддя, її органу або щодо надання	Член ВРП за цим законопроектом не наділений правом витребувати від

судової справи (її копії), розгляд якої закінчено, надання завідомо неправдивої інформації, а так само недодержання встановлених законом строків надання інформації, судової справи (її копії) Вищій раді правосуддя, її органу або члену Вищої ради правосуддя –”;	інформації, судової справи (її копії), розгляд якої закінчено, надання завідомо неправдивої інформації, нерозгляд або несвочасний розгляд подання Вищої ради правосуддя, ненадання або несвочасне відповіді на таке подання , а так само недодержання встановлених законом строків надання інформації, судової справи (її копії) Вищій раді правосуддя, її органу або члену Вищої ради правосуддя –”;	свого імені інформацію (ч. 1 ст. 31). Це доповнення пов'язане у зв'язку з пропозицією доповнити законопроект статтею 74 про подання ВРП.
3) у пункті 9-2 частини першої статті 255 слова "Вищої ради юстиції" замінити словами "Вищої ради правосуддя".		
3.2. У Кримінальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131):		
1) абзац перший частини першої статті 118 та абзац перший частини першої статті 346 після слів "члена Кабінету Міністрів України" доповнити словами "Голови чи члена Вищої ради правосуддя, Голови чи члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України”;		
2) абзац перший частини першої статті 344 після слів "члена Кабінету Міністрів України" доповнити словами "Голову чи члена Вищої ради правосуддя, Голову чи члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України”;		
3) розділ XV доповнити статтею 351-2 такого змісту:		У кримінально-правовій політиці Україна категорично відмовилася від адміністративної преюдиції ще в 2001 році, і після того у цілому послідовно цієї позиції Верховна Рада і Президент дотримувались.
"Стаття 351-2. Перешкоджання діяльності Вищої ради правосуддя та Вищої кваліфікаційної комісії суддів України	Підпункт 3 пункту 3.2 розділу III виключити або диспозицію ст. 351-2 КК викласти у такій редакції (вилучивши з диспозиції 188-32 КУпАП надання завідомо неправдивої інформації):	Повторення адміністративного проступку або дисциплінарного проступку не може трансформувати їх у злочин. Адміністративна преюдиція залишилась лише в КУпАП. Повторне вчинення аналогічного проступку може свідчити про злісність порушення особи і тягнути більш суворе стягнення.
1. Невиконання законних вимог Вищої ради правосуддя, її	«1. Надання завідомо неправдивої	Невиконання вимог посадових осіб,

<p>органу чи члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України чи її члена, створення штучних перешкод у їх роботі, ненадання їм інформації чи надання завідомо неправдивої інформації у разі їх вчинення протягом року після накладення повторно адміністративного стягнення за вказані дії –</p>	<p>інформації на запит Вищої ради правосуддя, її органу, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України чи її члена –»</p>	<p>державних органів, створення перешкод в їх роботі, ненадання їм інформації - це порушення порядку державного управління, які можуть бути визнані адміністративними (або дисциплінарними) проступками, але не злочинами. Для злочинів завжди є характерними криміноутворюючі ознаки: насильство, обман, тяжкі наслідки, небезпека тощо. Тому визнати злочином можна лише надання завідомо неправдивої інформації на запит ВРП чи ВККС. Це діяння є суміжним із підробленням, на Заході такі діяння об'єднуються назвою "Злочини проти суспільної довіри".</p>
<p>караються штрафом від ста до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років";</p>		
<p>.... 12. Матеріали та подання Вищої ради юстиції про призначення на посади суддів вперше не розглянуті до дня набрання чинності цим Законом, повертаються до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.</p>		
<p>Кандидати на посаду судді, які на шістдесятій день з дня набрання чинності цим Законом не відповідають вимогам для призначення на посаду судді відповідно до Конституції України, припиняють участь у процедурах призначення на посаду судді.</p>	<p>Виключити.</p>	<p>Буде дивно, якщо Президент призначить на посаду судді особу, яка не відповідає вимогам Конституції.</p>
<p>Кандидати на посаду судді, які на шістдесятій день з дня набрання чинності цим Законом відповідають вимогам для призначення на посаду судді відповідно до Конституції України та Закону України "Про судоустрій і статус суддів", проходять спеціальну перевірку та беруть участь у конкурсі на зайняття посади судді. Якщо за результатами попереднього кваліфікаційного іспиту кандидат на посаду судді набрав менше 75 відсотків максимально можливого бала, то такий кандидат повторно складає кваліфікаційний іспит, проходить</p>	<p>Виключити.</p>	<p>Тут інше регулювання, ніж у новому законі про судоустрій і статус суддів. Виглядає, що «резервісти» отримають можливість не складати повторно кваліфіспит, якщо раніше їм намалювали 75 балів та більше.</p>

спеціальну перевірку та бере участь у конкурсі на зайняття посади судді.		
--	--	--